

Πίνοντας καφέ με τους εφήβους

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

Είσαι γονιός κι αποφασίζεις να πεις έναν καλοκαιρινό καφέ με τον έφηβο γιο, την έφηβη κόρη σου. Πρώτη σου κίνηση είναι να τους χωρίσεις από την παρέα τους, να τους πείσεις ότι έχετε κάτι να πείτε, πέρα από την καθημερινή συναναστροφή στο σπίτι. Εσύ μπορεί να θέλεις την παρέα τους, καθώς μάλιστα όλον τον χειμώνα ήταν δύσκολο να συναντηθείτε έξω. Τα προγράμματα γαρ. Μετά από πολλές αναβολές, βρίσκεστε στο τραπέζι της καφετέριας και παραγγέλνετε.

Το δεύτερο που έχεις να κάνεις είναι να κλείσεις το δικό σου κινητό και να τους πείσεις ότι πρέπει να κάνουν το ίδιο. Οι όροι βεβαίως αντιστρέφονται. Εσύ θα βγάλεις την selfie για να την ανεβάσεις. Οι έφηβοι το πολύ να φωτογραφηθούν μαζί σου για την ημέρα του πατέρα/της μητέρας. Τρίτο βήμα...να κεράσεις! Αυτό όμως είναι το αυτονόητο! Τέταρτο βήμα, να συζητήσεις. Κι εδώ αρχίζουν τα πραγματικά δύσκολα!

Πώς μπορεί ένας διάλογος μεταξύ γονέων και εφήβων να είναι γόνιμος;

Ας μην περιφρονούμε την καθημερινότητα των εφήβων που για μας τους μεγαλύτερους δεν είναι δεδομένα γνωστή. Οι παρέες, οι σχέσεις, τα καρδιοχτύπια, οι φόβοι, τα παράπονα από τους καθηγητές και τους φίλους, οι επιτυχίες και οι αποτυχίες συχνά στις εφηβικές ψυχές γίνονται σκιές που κρύβονται καλά, είτε γιατί οι έφηβοι δεν θέλουν να μοιραστούν με τους γονείς τους πρόσωπα και γεγονότα και λογισμούς, που δεν πιστεύουν ότι οι γονείς τους μπορούν να καταλάβουν την σημασία τους, είτε γιατί δεν προλαβαίνουν, είτε γιατί ο συμβουλευτικός τρόπος και η αγωνία των γονέων χτίζουν τείχη. Το πιο δύσκολο στην κουβέντα με τους εφήβους είναι να είσαι καλός ακροατής. Να μπορείς να τους ωθήσεις να πούνε αυτό που θα ήθελαν να μοιραστούν, με τον τρόπο που θα ήθελαν και χωρίς τον φόβο του κηρύγματος.

Το δεύτερο στοιχείο αυτού του καφέ είναι η αποφυγή μακροσκελών αναφορών στο παρελθόν των γονέων. Οι γονείς χρειάζεται να αποκαλύψουν κάποιες λεπτομέρειες της δικής τους εφηβείας, όχι όμως στην λογική της κριτικής προς τους εφήβους, στην λογική της εξάλειψης των παραπόνων που οι μεγάλοι θεωρούν αδικαιολόγητα με βάση τις δικές τους τότε εμπειρίες, αλλά την αναφορά στο χτες για να αισθανθούν οι έφηβοι ότι και οι γονείς τους πέρασαν απ' αυτήν την ηλικία.

Συνήθως οι μεγάλοι μυθοποιούν το παρελθόν τους και φοβούνται να αποκαλύψουν τις δικές τους σκιές. Να δείξουν ότι αυτά για τα οποία ανησυχούν για τα δικά τους παιδιά ήταν ανάλογα με εκείνα που έκαναν τους δικούς τους γονείς να ανησυχούν. Φοβούνται να αποκαλύψουν στον εαυτό τους ότι τα παιδιά τους τούς μοιάζουν!

Το τρίτο στοιχείο είναι η αποφυγή απόπειρας επίλυσης διαφορών. Ο τόνος της φωνής είναι σημαντικός. Ο γονιός καλό είναι να μοιάζει με τον παππού και την γιαγιά, οι οποίοι στα εγγόνια τους ούτε φωνάζουν ούτε διαμαρτύρονται, αλλά με καλοσύνη τα ακούνε και τα συμβουλεύουν με αγάπη. Η λάμψη της αγάπης κάνει τον καφέ αφορμή χαράς και όχι αιτία τσακωμού.

Κάποιοι λένε πως πρέπει και οι δύο γονείς να συζητούν με τους εφήβους. Κάποιοι όχι. Το σίγουρο είναι πως ακόμη κι αν οι γονείς στα βασικά συμφωνούν, η σχέση των εφήβων μαζί τους δεν είναι η ίδια. Καλά να τα πούμε λοιπόν!

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/39dUAuB>